

i et Drige som Danmark skulde man dog synes, at Brevuestationer i militær Henseende skulde være særlig formaalstjenlige, men i et Dieblit eller selv i Løbet af et Par Aar at indrette saadanne paa en tilfredsstillende Maade, vil sikkert ikke være muligt.

Naar jeg til Slutning skal udtale et Par Ord om det foreliggende Lovforslags Skjæbne, da har jeg ikke saa mørkt et Blik derpaa som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Han ansaa det for umuligt, at det skulde komme ud. Dog skal jeg ikke negte, at efter at have hørt den høitærede Conseilspræsident og Finanzminister igaar udtale sig, ere mine Forhaandninger bleve meget mindre. Jeg maa tilstaa, at jeg derefter nærer nogen Tvivl om, at der skal komme noget Færdigt ud med Hensyn til Befæstningsagen i denne Rigsdagssamling, ogsaa af den Grund, at det er vanskeligt for en Rigsdag, der har været saalænge samlet, at arbejde med de friske Kræfter, som høre til for fuldstændig at behandle et saa omfattende Spørgsmaal, saameget mere som det viser sig af Forhandlingerne, at Sagen aldeles ikke er uddebatteret. Jeg vil derfor tillade mig at henstille, om det ikke maatte være et Ønske, der maa deles af alle dem, der mene, at vort Forsvarsvæsen bør bringes til en Ende saafart som muligt, at lade det komme til Forhandling paa en overordentlig Rigsdag, en Rigsdag ad hoc, i Mellemtiden antager jeg, at Meget, der endnu staar mindre klart, vil kunne forberedes; thi det gjælder jo kun om at faae fat paa visse haade militære og politiske Hovedpunkter. Dpnaas der først et Flertal for dem, vil det Dvrige ligesom følge af sig selv, og som saadanne Punkter skal jeg nævne Spørgsmaalene, om det skal være Kjøbenhavn eller ikk: Kjøbenhavn, om det det skal være 30 Millioner eller en anden Sum, og om denne Sum skal tilveiebringes paa den ene eller den anden Maade. Saadanne Hovedpunkter haaber jeg, at det skulde kunne lykkes, idetmindste saavidt angaar nogle af dem, at faae flaaet fuldstændig fast allerede i denne Samling. Allerede derved vilde et stort Skridt være gjort fremad til Sagens hurtige Ordning. Iøvrigt deler jeg aldeles den samme Mening, som er udtalt af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen), — hvor uenig jeg iøvrigt i meget Væsentligt er med ham — i nogle Ord i Forordet til hans lille Skrift, hvor han nemlig taler om Nødvendigheden af en offentlig Mening om de Foranstaltninger, som ville være at gennemføre. Han udtrykker sig saaledes, at „det først, naar en saadan offentlig Mening har dannet sig, vil kunne lykkes Regjeringen at se de til Foranstaltningernes hurtige Gjennemførelse nødvendige Midler bevilgede.“

Th. Nielsen: I Sager vedrørende Forsvarsvæsenet pleier jeg sjelden at tage Ordet, og

jeg skulde ogsaa have afholdt mig derfra denne Gang, naar dette Spørgsmaal ene og alene havde været rent militært, men det indeholder tillige Elementer i sig, saavel af finantziel, social, politisk, som national Natur, og det er navnlig med disse Udgangspunkter for Die, at jeg nærmest agter at udtale mig. Dog skal jeg først fremkomme med et Par Bemærkninger angaaende, jeg vil ikke sige, det rent Militære, men angaaende den Opfattelse, som de ærede militære Herrer i denne Sag have gjort gjældende, og jeg har da faaet det bestemte Indtryk, at der er en meget bestemt Strid mellem de ærede militære Herrer og den høie Regjering; thi de ærede militære Herrer, og da særlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Evermoes), Ordspøreren for Mindretallet, imødegik rigtignok Flertallet, men det var egentlig Regjeringen, han dermed ramte; thi han sagde, at det, Flertallet foreslog, var Noget, der ikke alene ikke kunde gjøre Fjenden bange, men at det vilde være den letteste Sag af Verden at tilintetgjøre de Foranstaltninger, som Flertallet vilde træffe; det vilde i det Høieste kunne forsinke Fjenden nogle Timer, ja, jeg tror endogsaa, han nævnte kun et Par Timer, det vil sige, forsaavidt angaar de Foranstaltninger, som Flertallet ved dets Forslag har ment at træffe til Sjællands Forsvar. Altsaa, han mente, at en Landgang var Noget, der var meget let for en Fjende at iværksætte. Jeg skal ikke søge enten at imødegaa denne Paastand eller give den Medhold; det lader jeg ligge; men jeg skal henpege til, hvad den høitagede Regjering har sagt om denne Sag. Den høitagede Regjering siger saaledes i Motiøerne: „Vel vilde det være ønskeligt, om man samtidigt med hine Anlæg kunde sikre Hovedstaden mod Overrumpling af en Styrke, som det var lykkedes at gjøre Landgang paa Sjælland; men da denne Eventualitet antages for mindre sandsynlig, maa dette og andre Anlæg staa tilbage for ovennævnte.“ Altsaa, den høitagede Regjering anser denne Eventualitet, en Landgang paa Sjælland, for meget lidet sandsynlig, men det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Evermoes) anser det for i saa høi Grad sandsynlig, at det i det Høieste kunde forsinke Fjenden et Par Timer paa hans Log (S. Kjer: Han er her ikke!). Ja, det hører jeg. Han er endvidere uenig med det meget kyndige Medlem, den forhenværende Krigsminister, nemlig det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen). Dette ærede Medlems Skrift har jeg læst med Opmærksomhed, og er ham Tak skyldig for det; thi med stor Aabenhed udtaler han de Konsekvenser, som det vil føre til efter hans Mening at gaa ind paa Regjeringens Forslag, og tillige kan jeg ikke Andet end paastjønne den humane Maade, paa hvilken han fremstiller sine Meninger. Vi have et andet Skrift, der dannet en Modsetning dertil, nemlig „en Enkeltmands Adresse“, der er skrevet af en Præst, men man skulde næsten tro, at Generalen